

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 5. oktobra 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Supreme Court – Irska) – J. McB. proti L. E.

(Zadeva C-400/10 PPU) ⁽¹⁾

(Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Zakonski spori in spori v zvezi s starševsko odgovornostjo — Haaška konvencija z dne 25. oktobra 1980 o civilnopravnih vidikih mednarodne ugrabitve otrok — Uredba (ES) št. 2201/2003 — Otroci, katerih starši niso poročeni — Pravice očeta do varstva in vzgoje — Razlaga pojma „pravice do varstva in vzgoje“ — Splošna pravna načela in Listina Evropske unije o temeljnih pravicah)

(2010/C 328/15)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

Supreme Court

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: J. McB.

Tožena stranka: L. E.

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Supreme Court – Razlaga Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 (UL L 338, str. 1) – Otrok, čigar starši niso poročeni – Pravice očeta do varstva in vzgoje – Nacionalna ureditev, ki očetu nalaga pridobitev sklepa pristojnega sodišča, da bi se lahko skliceval na pravice do varstva in vzgoje, zaradi katerih je premestitev otroka ali njegovo zadržanje izven kraja običajnega prebivališča nezakonito

Izrek

Uredbo Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da pravo države članice za očeta, ki ni poročen z otrokovo materjo, pridobitev pravic do varstva in vzgoje otroka pogojuje s pridobitvijo odločbe pristojnega nacionalnega sodišča o dodelitvi takih pravic, zaradi katerih bi lahko bila premestitev tega otroka ali njegovo zadržanje s strani matere nezakonito v smislu člena 2, točka 11, te uredbe.

⁽¹⁾ UL C 260, 25.9.2010.

Pritožba, ki jo je Francisco Pérez Guerra vložil 17. marca 2010 zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 11. februarja 2010 v zadevi T-3/10, Pérez Guerra proti BNP Paribas in Španiji

(Zadeva C-142/10 P)

(2010/C 328/16)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnik: Francisco Pérez Guerra (zastopnik: G. Soriano Bel, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: BNP Paribas in Kraljevina Španija

Sodišče (osmi senat) je pritožbo s sklepom z dne 24. septembra 2010 zavrglo.

Pritožba, ki jo je Franssons Verkstädter AB vložila 10. junija 2010 zoper sklep Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 10. maja 2010 v zadevi T-98/10, Franssons Verkstädter proti UUNT in Lindner Recyclingtech (drobilec slame)

(Zadeva C-290/10 P)

(2010/C 328/17)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Franssons Verkstädter AB (zastopnik: O. Öhlén, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Sodišče (osmi senat) je s sklepom z dne 9. septembra 2010 odločilo, da pritožba ni dopustna.

Tožba, vložena 22. julija 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Nizozemski

(Zadeva C-368/10)

(2010/C 328/18)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: C. Zadra in F. Wilman, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Nizozemska

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Gerechtshof Amsterdam (Nizozemska) 26. julija 2010 –
National Grid Indus BV proti Inspecteur van de
Belastingdienst Rijnmond/kantoor Rotterdam**

(Zadeva C-371/10)

(2010/C 328/19)

Jezik postopka: nizozemščina

Predloga tožeče stranke

1. Ugotoviti, da Kraljevina Nizozemska ni izpolnila obveznosti iz spodajnavedenih členov Direktive 2004/18/ES, ker je naročnik za storitev dobave in upravljanja kavnih avtomatov uporabil javni razpis, ki je objavljen pod številko št. 2008/S 158-213630, in

— v katerem je v tehnični specifikaciji določil kakovostni znak Max Havelaar in EKO oziroma kakovostni znak primerljivih ali enakih značilnosti, kar krši člen 23(6) in (8) Direktive 2004/18/ES⁽¹⁾;

— je za presojo sposobnosti podjetij uporabil merila in dokaze o dolgotrajnih nakupih in o družbeno odgovornem ravnanju podjetja, kar krši člene 48(1) in (2), 44(2) ter 2 navedene direktive;

— je pri oblikovanju meril za oddajo naročila napotil na kakovostni znak Max Havelaar in/ali EKO ali vsaj na kakovostni znak enakih značilnosti, kar krši člen 53(1) navedene direktive.

2. Kraljevini Nizozemski se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija meni, da Nizozemska v okviru javnega razpisa za dobavo in upravljanje kavnih avtomatov ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi prava Unije glede javnega naročila, zlasti ne Direktive 2004/18/ES. Ugotovljene kršitve se glede tehničnih specifikacij nanašajo na člen 23(6) in (8), glede presoje sposobnosti podjetij na člene 48(1) in (2), 44(2) in 2, glede meril za oddajo naročila pa na člen 53(1) te direktive.

⁽¹⁾ Direktiva 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL L 134, str. 114).

Predložitveno sodišče

Gerechtshof Amsterdam

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: National Grid Indus BV

Tožena stranka: Inspecteur van de Belastingdienst Rijnmond/
kantoor Rotterdam

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se lahko v trenutnem stanju prava Skupnosti družba, če ji država članica, v kateri je bila ustanovljena, zaradi prenosa sedeža iz te v drugo državo članico naloži izstopni davek, zoper to državo članico sklicuje na člen 43 ES (zdaj člen 49 PDEU)?

2. Če je odgovor pritrdilen, ali je zaradi izstopnega davka, kot je ta sporni, ki se odmeri brez odložitve in brez možnosti upoštevanja poznejše izgube vrednosti ob upoštevanju povečanja vrednosti premoženja družbe, ki se prenese iz države članice izvora v državo članico gostiteljico in je obstajal v trenutku prenosa sedeža, kršen člen 43 ES (zdaj člen 49 PDEU) v tem smislu, da se tega davka ne da utemeljiti z nujnostjo delitve davčne pristojnosti med državami članicami?

3. Ali je odgovor na prejšnje vprašanje odvisen tudi od tega, da se sporni izstopni davek nanaša na dobiček (iz tečajne razlike) pod nizozemsko davčno pristojnostjo, medtem ko se takšen dobiček v državi članici gostiteljici na podlagi tam veljavne davčne ureditve ne more izkazati?